

PRAVČICKÉ NOVINY

Číslo 4/2014

Oficiální zpravodaj obce Pravčice

Prosinec 2014

Vážení spoluobčané, vážení čtenáři,

nevím, zda to tak připadá jenom mně, ale roky utíkají čím dál rychleji. Zdá se mi, že je tomu jen pár dnů, kdy jsme vstupovali do roku 2014, a přitom zbývá jen pár dnů, a i ten bude minulostí. Naopak čas čekání na Štědrý den je nekonečný, zejména pro děti. Když jsem byl v dětském věku, také mi to tak připadalo. Čas se ale zastavit nedá, a tak se nakonec všichni určitě toho Štědrého dne dočkáme. Přeji Vám, aby pod tím Vaším stromečkem bylo vše, co tam očekáváte. Přeji Vám, aby všechny Vaše dárky byly zabaleny do lásky, něhy a štěstí a aby Vás jejich rozbalování dlouho hřálo u srdce.

Vánoce jsou také o vzpomínkách. Jeden moudrý pán kdysi řekl: „Vánoce jsou časem, kdy si nejsilněji uvědomujeme, co nám schází a kdo není mezi námi“. Věřím, že si každý vzpomene na své blízké, jejichž čas se na tomto světě naplnil. Věřím, že ty vzpomínky budou plné úcty a vděku, neboť nebýt jich, nebyli bychom zde ani my.

Do roku 2015 Vám všem přeji pevné zdraví, klid a pohodu ve svých domovech. Krásné čtení posledního čísla letošních Pravčických novin přeje

Jaroslav Šašek, starosta obce Pravčice

Z OBSAHU

- Usnesení Rady a Zastupitelstva obce Pravčice: str. 2 – 5
- Komunální volby 2014: str. 6
- Děni od října do začátku prosince: str. 7 - 19
- Ze sportu - Rozhovor s Davidem Studýnkou, Pravčický fotbal: str. 20 - 23
- Vánoce pod Hostýnem: str. 24 - 25
- Z historie - Strýc legionář, Němčická nebo Pézinek?: str. 25 - 29
- Společenská kronika: str. 29 – 30

ZASTUPITELSTVO OBCE

USNESENÍ ZE ZASEDÁNÍ DNE 7. 10. 2014 č. 27/2014**I. Zastupitelstvo obce Pravčice schvaluje:**

1. návrhovou komisí ve složení Ing. Lenka Brezanská a Michal Šipula
2. program zasedání Zastupitelstva obce Pravčice
3. odvolání proti územnímu rozhodnutí o umístění stavby nazvané "Provoz finalizace Pravčice" včetně napojení na síť technické infrastruktury, které bylo vydáno dne 5. 9. 2014 pod číslem jednací MÚH/06338/20144/0RMŽP/O v celé šíři výrokové části; žádáme odvolací orgán o prověření, zda se stavební úřad správně vypořádal s námitkami účastníků řízení
4. rozpočtové opatření č. 3/2014
5. zrušení obecně závazné vyhlášky č. 1/1998

II. Zastupitelstvo obce Pravčice konstatuje po ověření:

ve smyslu ustanovení §54 odstavce 2 zákona Č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, že návrh Územního plánu Pravčice není v rozporu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací vydanou krajem, s výsledkem řešení rozporů, se stanovisky dotčených orgánů, a stanoviskem krajského úřadu

III. Zastupitelstvo obce Pravčice bere na vědomí:

1. že námitky k návrhu Územního plánu nebyly podány
2. zprávu z jednání Rady obce Pravčice
3. zprávu finančního výboru

IV. Zastupitelstvo obce Pravčice vydává:

ve smyslu ustanovení § 6 odstavce 5 písmeno c) stavebního zákona za použití ustanovení § 43 odstavce 4 stavebního zákona, v souladu s ustanovením § 171 až 174 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ustanovení § 13 a přílohy č. 7 vyhlášky Č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů, opatření obecné povahy č. 1/2014 - Územní plán Pravčice, dle přílohy

V. Zastupitelstvo obce Pravčice pověřuje:

starostu obce k jednání s firmou SILVA PROJEKT s.r.o. na zpracování cenové nabídky na projekt pro 3 biokoridory a biocentrum Mezipřikopí

USNESENÍ ZE ZASEDÁNÍ DNE 4. 11. 2014 č. 1/2014**I. Zastupitelstvo obce Pravčice schvaluje:**

1. návrhovou komisí ve složení Ing. Lenka Brezanská, Milada Otýpková
2. program zasedání Zastupitelstva obce Pravčice
3. zvolení jednoho místostarosty
4. měsíční odměny pro neuvolněné členy Zastupitelstva obce Pravčice s účinností od 4. 11. 2014 takto:

místostarosta obce	8000,- Kč
člen rady	1300,- Kč
předseda výboru	1000,- Kč
člen zastupitelstva	350,- Kč

II. Zastupitelstvo obce Pravčice určuje:

v souladu s § 84 odst. 2 písmo k) zákona o obcích, že pro výkon funkce starosty obce bude člen zastupitelstva dlouhodobě uvolněn

III. Zastupitelstvo obce Pravčice zvolilo:

1. starostou obce Pravčice Jaroslava Šaška
2. místostarostou obce Pravčice Ing. Lenku Brezanskou
3. členy Rady obce Pravčice Janu Hermanovou, Petru Tobolíkovou, Michala Šipulu
4. předsedou finančního výboru Šárku Gahurovou
5. předsedou kontrolního výboru Miladu Otýpkovou
6. členy finančního výboru Jiřího Možíše st., Jiřího Možíše ml.
7. členy kontrolního výboru Miloslava Matala, Antonína Mrhálka

IV. Zastupitelstvo obce Pravčice zřizuje:

finanční výbor a kontrolní výbor, oba výbory budou tříčlenné

RADA OBCE**USNESENÍ ZE 70. JEDNÁNÍ DNE 30. 9. 2014**

1. Rada obce Pravčice schválila Smlouvu o sdružených službách dodávky a odběru zemního plynu mezi obcí Pravčice a společností Pražská plynárenská, a.s., IČ 60193492, Národní 37, 110 00 Praha - Nové Město.
Rada obce Pravčice schválila Rámcovou smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny ze sítí NN mezi obcí Pravčice a společností Europe Easy Energy a.s., IČ 28603001, Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha - Nusle.

2. Rada obce Pravčice schválila vydání poukázek pro důchodce ke Dni seniorů v hodnotě 100 Kč/poukázka.

USNESENÍ ZE 71. JEDNÁNÍ DNE 6. 10. 2014

1. Rada obce Pravčice schválila Rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky s názvem "Dodávka kompostérů a štěpkovače pro obec Pravčice - dodávka štěpkovače" pro firmu SITA CZ a.s., IČ 25638955, Španělská 1073/10, 120 00 Praha 2.
2. Rada obce Pravčice schválila Rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky s názvem "Dodávka kompostérů a štěpkovače pro obec Pravčice - dodávka kompostérů" pro firmu SITA CZ a.s., IČ 25638955, Španělská 1073/10, 120 00 Praha 2.
3. Rada obce Pravčice schválila Kupní smlouvu mezi obcí Pravčice a společností SITA CZ a.s., IČ 25638955, Španělská 1073/10, 120 00 Praha 2 na akci "Dodávka kompostérů a štěpkovače pro obec Pravčice - dodávka kompostérů".
4. Rada obce Pravčice schválila Kupní smlouvu mezi obcí Pravčice a společností SITA CZ a.s., IČ 25638955, Španělská 1073/10, 120 00 Praha 2 na akci "Dodávka kompostérů a štěpkovače pro obec Pravčice - dodávka štěpkovače".

USNESENÍ Z 1. JEDNÁNÍ DNE 11. 11. 2014

1. Rada obce Pravčice schválila Smlouvu o podmínkách a právu provést stavbu č. 100/22/14 mezi Zlínským krajem, IČ 70991320, tř. T. Bati 21, 761 90 Zlín, Ředitelstvím silnic Zlínského kraje, příspěvková organizace, IČ 70934860, K Majáku 5001, 761 23 Zlín a obcí Pravčice.
2. Rada obce Pravčice schválila Smlouvu o právu provést stavbu mezi obcí Pravčice a Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, IČ 65993390, Na Pankráci 546/56, 14000 Praha.
3. Rada obce Pravčice schválila Smlouvu č. 14214664 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR v rámci Operačního programu životní prostředí mezi obcí Pravčice a Státním fondem životního prostředí České republiky, IČ 00020729, Olbrachtova 2006/9, 14000 Praha 4.
4. Rada obce Pravčice schválila bezplatný pronájem Sokolovny na den 15. 11. 2014 pro Sbor dobrovolných hasičů Pravčice na akci Galavečer PHL 2014.
5. Rada obce Pravčice neschválila vykáčení zeleně před Sokolovnou.
6. Rada obce Pravčice schválila Dohodu o způsobu provedení údržby ochranných pásem vedení ČEPS, a.s., a nápravě vadného stavu s vlastníkem nemovitosti, mezi obcí Pravčice a společností ČEPS, a.s., IČ 25702556, Elektrárenská 774/2, 101 52 Praha 10.
7. Rada obce Pravčice odvolává stávající redakční radu Pravčických novin k datu 11. 11. 2014 a zároveň jmenuje novou redakční radu ve složení: Jaroslav Šašek,

Lenka Brezanská, Jana Hermanová, Petra Tobolíková, Michal Šípula, Eva Čechová, Miroslav Rozkošný, Marie Černošková a Jarmila Šašková.

USNESENÍ Z 2. JEDNÁNÍ DNE 25. 11. 2014

1. Rada obce Pravčice schválila zřízení Komise sociální, kulturní a školské.
2. Rada obce Pravčice schválila odměnu pro ředitelku školy dle předloženého návrhu.
3. Rada obce Pravčice pověřila starostu obce k jednání s advokátní kanceláří JUDr. Stanislav Kaliňák z Kroměříže v souvislosti s článkem v Týdeníku Kroměřížska dne 25. 11. 2014.
4. Rada obce Pravčice schválila pokácení 1 ks borovice na pozemku p.č. 154/3 v k.ú. Pravčice

POZVÁNKA

NA ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

Starosta obce svolává na den 17. 12. 2014 (středa) veřejné zasedání Zastupitelstva obce Pravčice v zasedací místnosti Obecního úřadu v Pravčicích.

Začátek v 18:00 hod.

Program:

1. Zpráva z jednání Rady obce Pravčice
2. Rozpočtové provizorium na rok 2015
3. Rozpočtové opatření č. 4/2014
4. Projednání pověření Rady obce Pravčice na rozpočtové opatření
5. Zpráva kontrolního výboru
6. Diskuze
7. Usnesení
8. Závěr

KOMUNÁLNÍ VOLBY 2014

VÝSLEDKY VOLEB DO ZASTUPITELSTVA OBCE PRAVČICE

Komunální volby proběhly v pátek 10. a v sobotu 11. října. V obci Pravčice bylo ve volebním seznamu zapsáno 610 voličů, k volbám přišlo 418 voličů, což je 68,52 %. Do Zastupitelstva obce Pravčice se volilo 15 členů.

Zvolení zastupitelé dle výsledků voleb:

Volební strana	Kandidát	Věk	Počet hlasů
Zdravá iniciativa Pravčice	Libor Mrhálek Ing.	38	185
	Michal Šipula	37	183
	Lubomír Šenkyřík Ing. *)	54	162
	Jana Diatková MUDr.	41	161
	Milada Otýpková	49	160
	Jiří Možíš	26	150
	David Smolinka *)	38	159
Nezávislí kandidáti Pravčic	Jaroslav Šašek	56	262
	Lenka Brezanská Ing.	49	249
	Jana Hermanová	51	234
	Miloslav Matal	57	231
	Šárka Gahurová	39	216
	Petra Tobolíková	38	222
	Eva Čechová	54	217
	Jiří Možíš	51	205
KSČM	Antonín Mrhálek	56	142

*) Pan Ing. Lubomír Šenkyřík se svého mandátu 13. října 2014 vzdal, a proto na jeho místo nastoupil první náhradník volební strany č. 1, kterým byl pan David Smolinka.

Vážení spoluobčané,

dovolu mi, abych touto cestou poděkoval všem, kteří v letošním roce přišli dát svůj hlas v komunálních volbách v naší obci. Účast téměř 70% oprávněných voličů svědčí o tom, že vám osud naší obce není lhostejný. Věřím, že lidé, kteří dostali od vás důvěru pro roky 2014 – 2018, udělají vše pro to, aby tuto důvěru neklamali. O činnosti orgánů obce Pravčice budeme průběžně informovat i prostřednictvím Pravčických novin.

Jaroslav Šašek, starosta obce

ŘÍJEN 2014

BEZ NÁS BY TO NEŠLO

(*Kristýna Ducháčová*) Při příležitosti řady celostátních i místních výročí spojených s uniformovanými sbory proběhl na Hanáckém náměstí v Kroměříži první říjnovou sobotu "Den uniformovaných sborů a doprovodné ukázky" ve spolupráci s Technickým muzeem v Brně, Klubem četnické a policejní historie a Biskupskými many z Kroměříže. Řekli jsme si, že bez nás by to nešlo, a tak se náš spolek cyklistů vydal do Kroměříže.

Cestu jsme i s koly podnikli historickým vlakem taženým parní lokomotivou. Pro všechny byla už tato cesta úžasným zážitkem.

V Kroměříži měl náš spolek příležitost se veřejně představit širší veřejnosti a získat i nové přátele! Pořadatelům velké díky za vřelé přijetí a příjemný den.

Představení na Hanáckém náměstí v Kroměříži (foto facebook Evžena Petříka)

NEJMENŠÍ FOTBALISTÉ PRAVČIC OPĚT V AKCI

(*Jaroslav Šašek*) Naši nejmenší fotbalisté změřili v rámci přípravy své síly se svými vrstevníky 18. 10. 2014 na turnaji v Holešově. Sehráli dva zápasy, jeden s týmem

Holešova a druhý s týmem Všetul. Oba zápasy sice prohráli, ale vystoupení našich fotbalistů bylo na mnohem lepší úrovni, než v červnu letošního roku, kdy měli svou premiéru.

(Foto Marcela Barotová)

LAMPIONY VŠUDE, KAM SE PODÍVÁŠ

(Michal a Kristýna Ducháčovi) Dne 25. října proběhla od 18 hodin v obci Pravčice tradiční akce „Lampionový průvod“ pro naše nejmenší i věkem pokročilé :-)

Průvod započal u kostela sv. Floriána, kde se letos sešlo úctyhodných 50 dětí v doprovodu svých rodičů, babiček i dědů. Nejen děti, ale i řada dospělých mělo masku a lampiony různých tvarů a barev. Ovšem nejceněnější masky, a převážně lampiony, byly ty, které se vyrobily s chutí doma pro radost dětí. Z masek kupříkladu byly k vidění čarodějnice, kostlivý voják, upír, myška či kočička.

Trasou průvodu jsme se dostali až k našemu národnímu symbolu, který se v předminulém ročníku vysazoval za obecní Sokolovnou. Děti si správně vzpomněly, že jde o náš národní strom lípu.

Poté jsme se vydali „ke kovárně“, kde na děti i dospělé čekalo překvapení v podobě hashrmana. Tvor je to plachý a moc toho nenamluví, ale děti měly to štěstí, že byl v dobré náladě, a protože byly po celou cestu hodné, tak se s nimi nechal i vyfotografovat. Zdali bude hashrman i na dalším, jubilejním desátém ročníku, nikdo neví. Je to ovšem možné, pokud stav vody v rybníku, jako byl letos, nestoupne,

a hastrman bude muset opatrovat ryby, které ještě v rybníku Hliníku žijí. Pohádková bytost ovšem nebyla jedinou zastávkou našeho průvodu s lampiony.

Došli jsme až na hřbitov, kde někteří z nás navštívili hroby svých blízkých a v předdušičkovém čase uctili jejich památku tichou vzpomínkou. Po návštěvě hřbitova, jež pro mnohé z dětí byl zážitkem jistě strašidelným ☺, jsme se vydali směrem k bývalé hospůdce u Helči směrem k současné hospůdce, a to té obecní.

Po příchodu k místnímu pohostinství bylo připraveno občerstvení v podobě teplého čaje, medaile a sladkostí pro všechny dětské účastníky. Děti našly mimo jiné v balíčcích ručně zdobené perníky, které se již staly neodmyslitelnou součástí lampiónového průvodu.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem dětem a rodinám za jejich radost z účasti. Nesmíme ovšem zapomenout ani na vedení naší malebné obce Pravčice za pomoc při organizaci, sl. Miroslavě Režné za ochotu postarat se o to, abychom po cestě nezmrzli a dali si teplý čaj a ne příliš unavené děti se mohly vydovářet při „dětské diskotéce“. Poděkování patří i paní Stanislavě Gajdošové, bez které by sladký perník nemohl být tak sladký ☺. A zvláštní poděkování a přání zároveň putuje i pod vodu našemu hastrmanovi, aby se stav vody zlepšil a ryby nebyly na suchu...

Příští rok NASHLEDANOU! M+K

(Foto ze soukromého archívu Ducháčových)

OSVĚTLENÍ Z PRAVČIC DO HULÍNA

(Jaroslav Šašek) V měsíci říjnu se podařilo dokončit to, o čem snilo možná několik generací občanů Pravčic - osvětlení z Pravčic do Hulína kolem řeky Rusavy. Není to asi nic, co by změnilo svět, ale je to něco, co zpříjemní cestu lidem do práce, co zpříjemní cestu dětem do školy a co především zvýší bezpečnost všech, kteří touto cestou pravidelně chodí.

Dovolím si k tomu podat ještě malé doplnění. Určitě jste si všimli, že sloupy nejsou po celé trase z Pravčic do Hulína rozmístěny zcela pravidelně. Neznamená to, že by se někdo spletl, nebo že bychom je tam zapomněli dát. Je to dáno tím, že v těchto místech vedou trasy vedení vysokého napětí a pod tímto vedením ani v jeho ochranném pásmu nelze žádný sloup osvětlení umístit. Považoval jsem za potřebné tuto věc vysvětlit, neboť se na ni již mnozí dotazovali.

Ještě dlužím částku, kterou obec za osvětlení zaplatila. Náklady na stavbu dosáhly výšky 373 627,- Kč. Dále obec uhradila náklady za zřízení nového odběrného místa od společnosti E.ON Česká republika ve výši 10 586,- Kč. Tyto částky byly hrazeny plně z rozpočtu obce.

Pro úplnost ještě uvádím, že stavbu pro nás provedla firma BNC elektro, spol. s r.o. Pravčice, která vyhrála výběrové řízení.

Věřím, že nové osvětlení bude sloužit svému účelu k plné spokojenosti nás všech.

VE ZKRATCE

- V sobotu 18. října uspořádal Sbor dobrovolných hasičů Pravčice na louce za bytovkami Pravčickou drakiádu. Děti dostaly sladkosti a špekáček zdarma, počasí akci přálo.
- Ve dnech 24. a 25. října sbírali pravčičtí hasiči staré železo a vysloužilé elektrospotřebiče. Sběr bývá pořádán obvykle dvakrát ročně, příští rok budou sběr provádět fotbalisté, kteří se s hasiči vždy ob jeden rok střídají.
- Padaná jablka se naposledy v letošním roce vykupovala v neděli 12. října.

L I S T O P A D 2 0 1 4

KONIÁDA 2014

ANEK TROCHA TĚ SRANDY NA KONEC

(Iva Naďová) Možná by se do nadpisu minireportáže mělo doplnit ještě rčení "Když se chce, všechno jde!". Na průběhu celé soboty 1. listopadu 2014, kdy se Koniáda konala, bylo totiž patrné, že se opravdu chtělo.

Závěr jezdecké sezóny pojaly letos jezdecké kluby v Pravčicích netradičně a rozhodly se uspořádat historicky první ročník pravčické Koniády. Přestože bylo na programu celkem 5 skokových či zručnostních soutěží (a nechybělo ani vyhlášení nejlepších masek), nešlo tentokrát ani tak o sportovní výkony, ale hlavně o to pobavit sebe i ostatní. Tomu byl program zcela uzpůsoben, a tak jsme v jízdě zručnosti mohli fandit nejen nejmladší účastníci, teprve tříleté Alexandře Skýpalové na poníkovi Hugovi - vítězkou kategorie dětí se stala Alžběta Švestková na poničce Arance - ale také se pobavit u kategorie "veteránů" (podmínkou účasti v této kategorii byl věk nad 35 let, přičemž nejstarší účastník letos oslavil své 64 narozeniny), jejímž vítězem se stal Zdeněk Rozkošný s Libérií. V následujícím parkuru do 40 cm se o první místo dělili Nicol Labuťová s Ninou Swan a Kryštof Skýpala s Hugem Skyp. Své dovednosti, které se nezapomínají, nám poté veteráni ukázali také v křížkovém parkuru (vítěz Eduard Vunderle, Genius) a zahanbit se nenechali ani v parkuru do 70 cm otevřeném všem věkovým kategoriím, neboť zde byla jedinou podmínkou účasti maska. A tak se diváci pobavili jízdami mj. bílé paní, andělů a čertíků, indiánů, babiček, berušek, šmoulů, Pata a Mata, slavného žokeje Josefa Váni, zkrátka všech možných i nemožných jezdců, které byste na běžném kolbišti stěží potkali (vítězka Veronika Labuťová a Keny White Swan). Vyvrcholením jezdeckého klání byla soutěž mini-maxi, jejíž vítězkou se svým výkonem překonaných 150 cm stala Martina Rozkydalová s Casiopeou P (fanouškům jezdeckví připomenu, že se jedná o letošní vítězku prestižního Hanáckého poháru s koněm Carino P).

*Ač se to někomu nemusí zdát, ale i toto je fotografie ze závěru jezdecké sezóny
- veteráni absolvovali část parkuru na veteránovi*

Na závěr Koniády ještě zbýval úkol nejtěžší - rozhodnout o nejlepší dětské a dospělácké masce. I to se nakonec rozhodčím s velkou pomocí diváků podařilo. Za děti si první cenu odnesl čertík Saša Benedikt a za dospělé pak bílá paní Martina Rozkydalová, která pro dokonalost své masky neváhala absolvovat parkur bosa a do masky částečně zapojit i svého koně Bacardiho P. Nutno ale podotknout, že všechny masky byly úžasné, mnohdy do detailu propracované, a tak pořadatelé rádi odměnili sladkou cenou každého zúčastněného.

Jsmo rádi, že o této nově organizované tečce za uplynulou sezonou můžeme mluvit jen v dobrém. Snad nikdo neodešel z jezdeckého areálu zklamán, a dotazy na ročník Koniády 2015 se jen hrnou. To je pro nás příslibem a zároveň závazkem pro nadcházející sezonu – doufáme, že všichni členové sdružení v jezdeckých oddílech naší obce budou důstojnými pokračovateli mnohaleté tradice chovu a jezdeckého sportu v Pravčicích a se všemi se opět v přátelské atmosféře Koniády 2015 sejdem.

Tímto děkujeme za trvalou podporu jezdeckví obci Pravčice, která se spolu s ostatními sponzory spolupodílela na uspořádání Koniády 2014. Byli jimi: rodina Hlobilova, rodina Hamalova, Petr Hamala, Ludmila Jedličková, Jospo a.s., TOSHULIN, a.s., Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR. Děkujeme i ostatním sponzorům, kteří si nepřáli být jmenováni.

PŘEDVÁNOČNÍ VÝSTAVA V SOKOLOVNĚ

Ve dnech 22. a 23. listopadu proběhla v naší obci předvánoční výstava. Atmosféru podtrhly dva krásně nazdobené vánoční stromy, vánoční hudba a všudypřítomná vůně cukroví a svařeného vína.

Návštěvníci si mohli prohlédnout i zakoupit adventní věnce, vánoční ozdoby, keramické svícní, šperky, likéry a mnoho dalších krásných výrobků. Nechybělo vánoční malování na obličej ani posezení u cukroví. Každý, nejen děti, si mohl vyrobit dárek z korálků a navodit si pravou předvánoční náladu.

Všem děkujeme za slova chvály a za návštěvu, která nás, pořadatelky, velmi potěšila. Těšíme se na další společné výstavy zde v Pravčicích a děkujeme všem, kteří nám napekli cukroví, vánočky, našim chlapům za pomoc při chystání a také uklízení, obci Pravčice a TJ Sokol Pravčice za spoluúčast, ale hlavně Vám návštěvníkům této výstavy.

Za všechny pořádající Kristýna Ducháčová

Jeden z vánočních stromů (foto J. Šašková)

(Foto Jarmila Šašková)

VÁNOČNÍ STROM

(Jaroslav Šašek) Ve čtvrtek 27. listopadu jsme se společně, již pošesté, sešli u našeho vánočního stromu, abychom ho ve slavnostní atmosféře rozsvítili. Vánoční stromy v našich končinách jsou spjaté spíše se smrky, jedlemi či borovicemi, a tak se ten náš trochu z té zažitě tradice vymyká. Důležité však je, že také ten náš plní svůj účel, také ten náš nám říká, že čas Vánoc se rychle blíží. Můžeme se na náš netradiční vánoční strom podívat i z toho pohledu, že nazdobením naší thůje jsme ušetřili další strom kdesi v lese, a ten může dál růst, přinášet radost svému okolí a třeba také šišky pro veverky, kdyby měly v zimě hlad.

Také letos jsme měli možnost vidět před rozsvícením stromu kulturní vystoupení dětí, které se na Štědrý den již teď netrpělivě těší. Právě pro děti jsou Vánoce tím nejkrásnějším svátkem.

Při předvánoční slavnosti nechybělo ani letos malé občerstvení. K zakousnutí byly koláčky od místních žen a grilované klobásky od pravčických hasičů. Vhod přišly i chleby se sádlem a se škvarkovou pomazánkou od paní Matalové. Pravčické ženy upekly kromě koláčků také vánoční perníčky pro děti jako dárek za kulturní vystoupení u stromečku. Z jejich dílny byl rovněž tradiční vánoční punč. Svařené víno, které věnoval pan Josef Zlámal, připravily členky kulturní komise obce Pravčice, pro nejmenší nechyběl horký čaj. Nutno říci, že se vše snědlo a vypilo, a tak to má být.

V letošním roce jsme měli možnost poprvé vyslechnout koledy v podání žesťového kvinteta žáků Základní umělecké školy z Hulína. Hudba v jejich podání byla určitě krásným zpestřením čtvrtčního podvečera u našeho stroměčku.

Stejně jako loni, také letos si děti z naší školy připravily jarmark, kde prodávaly malé dárečky pro všechny, a stejně jako loni, daly výtěžek z této akce na „Fond Sidus“, který pomáhá vážně nemocným dětem. Děti tím dávají ten nejkrásnější dárek, jaký se dá dát - pomáhat druhým. O Vánocích je totiž mnohem krásnější dávat, než dostávat, a já vidím, že naše děti to již od malička chápou.

Myslím, že k tomu se dá říct jen prostě „děkuji“.

Vlevo na obrázku vánoční přáníčka z dílny dětí pravčické školy (foto Jarmila Šašková)

Vystoupení dětí a žáků pravčické základní a mateřské školy (foto Jarmila Šašková)

Chtěl bych však touto cestou poděkovat všem, kteří se na slavnostním rozsvícení našeho vánočního stromečku podíleli. Těch lidí bylo hodně, a myslím, že díky nim byla celá akce příjemným zpestřením v tom každodenním shonu, který nás životem provází.

VYJÁDRĚNÍ K ČLÁNKU V TÝDENÍKU KROMĚŘÍŽSKA

V úterý 25. listopadu 2014 vyšel v Týdeníku Kroměřížska článek o žárové zinkovně firmy Wiegel, která zamýšlí tuto provozovnu postavit v našem katastru. O tomto záměru toho bylo již za poslední čtyři roky napsáno mnoho, ale přesto se musím k článku v Týdeníku Kroměřížska vyjádřit, protože kromě několika nepřesností obsahuje i dva naprosto nepravdivé údaje.

První nepravdivý údaj obsahuje tato věta: „Založili jsme občanské sdružení, protože starosta Jaroslav Šašek souhlasil s provozem žárové zinkovny.“ Prohlašuji, že jsem nikdy nevydal žádný souhlas s provozem žárové zinkovny, a to ani v současné době, ani v minulosti.

Druhým naprosto nepravdivým údajem je tvrzení o nějaké „nádrži“, která, jak je v článku uvedeno, „... může v případě protržení valu výrazně ovlivnit dopad na životní prostředí.“ Není pravdou, že by tady byla nebo se měla budovat taková nádrž, která by mohla v případě protržení výrazně ovlivnit životní prostředí. Pokud je mi známo, jsou v našem územním plánu vymezeny pouze plochy pro případné budování suchého poldru jako opatření v případě povodní. Zda se bude takové opatření v budoucnosti vůbec někdy realizovat, případně jak by mělo vypadat, tak to v tuto chvíli nikdo neví. O budování nějaké nádrže se nikdy nejednalo, a tudíž slova uvedená v článku v Týdeníku Kroměřížska se nemohou zakládat na pravdě.

Je zarážející, že si autor článku neproověřil alespoň ty nejzákladnější údaje, když článek tvořil.

Považoval jsem za potřebné uvést alespoň tyto dvě věci na pravou míru, aby nedocházelo k dalšímu neustálému zkreslování informací a tím i k poškozování nejen jména naší obce, ale i mé osoby.

Jaroslav Šašek, starosta obce Pravčice

VE ZKRATCE

- Biopas Kroměříž vybíral 8. listopadu před obecním pohostinstvím na návsi nebezpečný odpad - znečištěné prázdné obaly, baterie, chemikálie, staré léky, teploměry, zářivky, výbojky, prostředky na ochranu rostlin, barvy-laky, ředidla do nátěrových hmot, starý olej apod.
- Ve dnech 14. až 17. listopadu byl před obecní pohostinství přistaven kontejner na odpad velkoobjemový – lina, koberce, nábytek, matrace, velké hračky apod.
- Sběr biologického odpadu ze zahrádek byl pro letošní rok ukončen v sobotu 22. listopadu. Další sběr biologického odpadu proběhne zase na jaře 2015.

ZAČÁTEK PROSINCE

OBCÍ CHODIL MIKULÁŠ

(Jarmila Šašková) Také letos rozdával svatý Mikuláš se svou družinou dětem perníčky, bonbóny a další dobroty, a přitom kontroloval, jestli děti splnily své loňské sliby uložené v nebeské knize. Čerti byli tentokrát tak strašidelní, že naháněli hrůzu i dospělým. Ještě že s nimi chodili laskaví andílci. Moudrý Mikuláš toho o dětech věděl opravdu hodně. A děti zpívaly, recitovaly a slibovaly, že už budou opravdu, ale opravdu hodné.

Mikulášská družina (foto Jarmila Šašková)

Kde se vlastně nebeské bytosti berou?, ptá se mnohý z nás. Mikuláš se s andílky spouští po setmění z nebe po zlatém řetězu na loukách za dědinou! K nim se pak přidají čerti, které peklo na zem pošle. A protože obcí chodí družina až po setmění, obouvá Mikuláš na svou pozemskou pouť boty ze stříbrných měsíčních paprsků, které mu cestu za dětmi spolehlivě ukazují.

STŘÍPKY Z PRAVČICKÉ ŠKOLY

DRAKIÁDA

(Učitelky ZŠ a MŠ Pravčice) V pátek 19. září se v odpoledních hodinách konala drakiáda. Na fotbalovém hřišti se sešel velký počet dětí a rodičů naší školy. Počasí nám přálo, a tak se na jasné obloze prohánělo velké množství draků. V rámci drakiády proběhla soutěž a vyhodnocení nejlépe létajícího draka. Dobrá nálada dokázala, že pouštění draků je oblíbenou společnou podzimní volnočasovou aktivitou dětí a rodičů.

ŠKOLMEN

(Učitelky ZŠ a MŠ Pravčice) Odpoledne se pro sportovce a dobrodružné povahy konalo ve čtvrtek 9. října. Pro děti a rodiče naší školy byly připraveny dvě trasy a úkoly z různých oblastí (přírodovědné, literární rozumové...), které děti společně s rodiči plnili. V závěru byli vyhodnoceni a odměněni nejrychlejší závodníci a nejlepší básnička.

PRVNÍ POMOC

(Učitelky ZŠ a MŠ Pravčice) V pátek 17. října jsme v mateřské i základní škole přivítali zástupkyni z Českého červeného kříže, která velmi poutavě dětem vysvětlila základy poskytování první pomoci. Děti se hravou formou seznámily s pravidly chování při jízdě autem, výbavou a použitím lékárničky, vyzkoušely si ošetřování zraněného a dozvěděly se mnoho nového a potřebného.

DOPRAVNÍ PROJEKT

(Učitelky ZŠ a MŠ Pravčice) V říjnu probíhal ve škole projekt dopravní výchovy, při němž se děti i žáci učili hrou poznávat dopravní značky a také se jimi řídit, seznamovat se se zásadami bezpečného pohybu chodců na chodníku i ve vozovce, vyzkoušeli si dodržovat pravidla silničního provozu při jízdě zručnosti na vlastních kolech i půjčených koloběžkách. Své poznatky ověřovali na pracovních listech nebo při kreslení na chodníku. Teď by už každý měl vědět, co nesmí chybět na jízdním kole a proč je důležité jezdit s helmou.

Dopravní projekt (foto Petra Šubertová)

SÁZELI JSME IBIŠKY

Ibišky nám pomáhali u školy sázet paní Zlámalová s panem Mrhálkem:

(Foto Eva Houserková)

HALLOWENSKÁ PÁRTY

(Učitelky ZŠ a MŠ Pravčice) Poslední říjnový den přišla vyučovat hudební výchovu ve škole kouzelnice. Naučila žáky novou píseň o čarování, poté se žáci převlékli do kostýmů a začala diskotéka. Nechyběla ani strašidelná pohádka s popcornem a žákům se nejvíc líbily soutěže o sladké odměny.

PROJEKT NAŠE TŘÍDA

(Učitelky ZŠ a MŠ Pravčice) Projekt byl zaměřený na utužování kamarádských vztahů ve třídě mezi dětmi. Formou zábavných her se děti učily chování k vrstevníkům pod vedením paní psychologky Mgr. Ireny Grodové z Krajské pedagogicko-psychologické poradny.

PODZIMNÍ TVOŘIVÁ DÍLNA

(Učitelky ZŠ a MŠ Pravčice) V úterý 11. listopadu jsme se v prostorách školky sešli při příležitosti tvořivého odpoledne. Záměrem tvoření bylo seznámit děti a rodiče s oblíbenými pomazánkami dětí. Jako nejchutnější byla dětmi oceněna rybičková pomazánka, ochutnali jsme také vajíčkovou, šunkovou, sýrovou pomazánku, pomazánku z kirkizského česneku nebo fazolovou.

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

Přiblížil se zimní čas,
Mikuláše už je zas.
Čertík letos jako vloni přišel mezi nás.

Kdo má dobré lidi rád,
kdo umí být kamarád,
nemusel se čerta bát.

(Text písně od Marie Adamovské a Evy Hurdové upravily učitelky MŠ)

(Foto Eva Houserková)

ROZHOVOR s Davidem Studýnkou

TOUR DE FORMOSA

(Jaroslav Šašek) Vážení čtenáři, v minulém čísle Pravčických novin nám David Studýnka poskytl rozhovor o závodu v Alpách. Loučili jsme se s ním s přáním mnoha úspěchů v závodě na dalekém Tchaj-wanu, na který se chystal. David se s námi velmi ochotně podělil o zážitky i z tohoto závodu.

Davide, prozrad' našim čtenářům, jak se to stane, že se kluk z Pravčic, dostane na etapový závod na Tchaj-wan?

- Já jsem se dostal na Tchaj-wan díky sportovnímu klubu SKIVELO neslyšících v Olomouci, který je jediný v republice podporující cyklistiku pro neslyšící. Z toho klubu neslyšící cyklisté také reprezentují Českou republiku.

Popiš nám, jak to probíhalo. Jak dlouho tam trvala cesta, kolik členů měla výprava z České republiky, jaké jste měli podmínky v porovnání se soupeři?

- Tour de Formosa (Taiwan) se koná každé dva roky koncem října a je určen pro neslyšící cyklisty z celého světa.

Každý stát měl povolen jen čtyři cyklisty a dvě osoby jako doprovod. Pořadatelé nám zajistili ubytování a stravu zdarma. Měl jsem štěstí, že jsem to zkusil letos, protože za dva roky se bude vše platit.

Cyklisté z České výpravy: já (38 let), Jan Čapek (42 let), Pavel Pastřnek (38 let) a Franta Kocourek (31 let). Doprovod: Markéta Spilková.

Odlétali jsme z Prahy s mezipřistáním v Dubaji, let nám trval celkem 15 hodin.

Samozřejmě největšími soupeři byli Rusové, kteří jsou profesionálními sportovci.

Pro nás je tato země hodně exotická. Jak se ti líbilo na Tchaj-wanu? Bylo něco, co tě na této zemi zvláště zaujalo?

- Tchaj-wan se mi líbil hodně, byli tam milí lidé. Večer jsme chodili na trhy, podívat se, jak žijí a stravují se místní lidé. Stále tam bývalo narváno. Jako hrdý Pravčičák jsem si vzal červené tričko s logem Pravčic a vyjel jsem na nejvyšší budovu Taipei 101.

Na severu tohoto ostrova je samý průmysl, továrny, a hlavně smog, na jihu už byla příroda krásnější. Viděli jsme tam rýžové a banánové plantáže.

Tato daleká země se liší také určitě i svou stravou. Jak probíhalo stravování pro účastníky, a bylo něco, co jste nechtěli sníst? Napadají mě nějaké plody moře, černá

vejce a podobně.

- Ze začátku jsme měli obavu, co budeme jíst, ale na Tchaj-wanu jsou zvyklí, že podávají více chodů jídel, takže jsme si mohli vybírat, co nám chutnalo. Každý druhý den nás pozvali na krvavý hovězí biftek, jinak jsme jedli ryby, krevety, mušle, chobotnice, hodně zeleniny a neznámé ovoce. Největší raritou byla vařená černá slepice s hlavou, co má i maso černé – chutnala jako naše 😊.

Kousek Tchaj-wanské krajiny (foto Český svaz neslyšících sportovců)

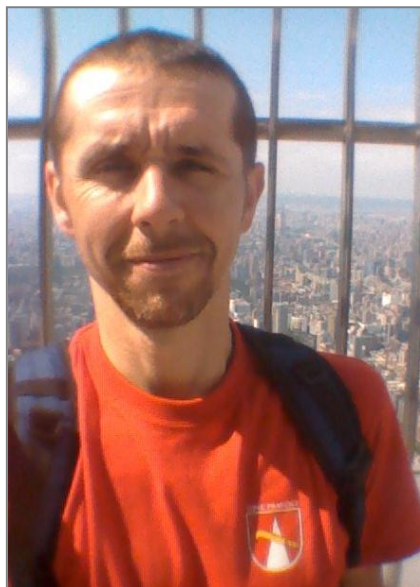
Ted' k samotnému závodu. Skončil jsi na skvělém osmém místě. Čekal jsi, že budeš tak vysoko, nebo jsi spíše počítal s umístěním, řekněme, o pár míst níže?

- Byl to můj první silniční etapák. Mou prioritou bylo dojet celou tour do 12. místa. Takže jsem byl spokojený s výsledkem, i když jsem dělal chyby v taktice.

Zeptám se na něco i z tvého osobního života. Co na tvé cyklistické závody říká tvá paní? Neměla třeba tentokrát o tebe strach? Přeci jenom jste letěli až na druhý konec světa a ženy takové výlety svých partnerů vnímají trochu jinak.

- Má paní i děti se samozřejmě obávaly, když jedu takovou dálku, a nejvíce, že jde o silniční závod. My jsme si každý den psali, když jsem dojel do cíle celý.

Zima v našich končinách nebývá ideálním místem pro přípravu sportovců.

Na vrcholu Taipei 101 (mrakodrap Taipei má 101 pater a dosahuje výšky 509 m)

Jak se budeš připravovat na příští sezonu ty sám?

- Máte pravdu, tady není ideální místo na trénování, ale musím se spokojit s během, plaváním, posilováním, s trenažérem. Na kole pak dle počasí.

Předpokládám, že pomalu chystáte s kamarády plány na rok 2015. Máš ty, případně váš celý tým, nějaký veliký sportovní sen na rok 2015?

- V roce 2015 bylo v plánu Mistrovství světa na horských kolech v Rusku, ale z finančních důvodů bylo zrušeno. Máme v plánu 4 x Mistrovství v Česku a pak sérii maratonů v ČR. Možná bude i Evropský pohár v Belgii.

Davide, my ti budeme samozřejmě držet palce i v roce 2015. Dovol, abych ti jménem celé naší obce i jménem svým poblahopřál ke skvělým výsledkům v letošním roce, přeji hodně sil pro zimní přípravu, a věřím, že se s tebou na stránkách našich novin nesetkáváme naposledy.

Výsledky Davida v jednotlivých etapách:

<i>Datum</i>	<i>Etapa</i>	<i>Délka trasy</i>	<i>Umístění</i>
29. 10. 2014, středa	1.	25,55 km	8. místo
30. 10. 2014, čtvrtek	2.	146 km	9. místo
31. 10. 2014, pátek	3.	173 km	12. místo
1. 11. 2014, sobota	4.	143 km	10. místo
2. 11. 2014, neděle	5.	60 km	10. místo
3. 11. 2014, pondělí	6.	155 km	13. místo
5. 11. 2014, středa	7.	87 km	10. místo
Celkové umístění Davida			8. místo

David Studýnka byl ze čtveřice reprezentantů České republiky nejlepší a skvěle Českou republiku i naši obec reprezentoval.

FOTBAL

TJ SOKOL PRAVČICE ODDÍL KOPANÉ V ROCE 2014

(Karel Tobolík) V letošním roce bylo zvoleno 8 členů výboru.

V červenci proběhly oslavy 70. let od založení fotbalového oddílu. Na těchto oslavách se podíleli všichni členové.

Byl zvolen nový trenér a došlo k posílení fotbalové základny. Kluci začali poctivě trénovat a vše nasazovat do hry. Fotbalová utkání získala nový nádech. Odměnou za jejich snahu a nasazení jim bylo odlepení se ode dna tabulky, kde zůstávali již delší dobu. Po podzimním kole se umístili na 9. místě. Také přízeň místních fanoušků, kteří začali fotbalová utkání pravidelně navštěvovat, kluky hodně podpořila. Za tuto podporu jim patří náš dík.

Doufám, že klukům nadšení a elán do hry vydrží.

V neposlední řadě je také třeba vzpomenout rozvoj fotbalového života z řad místních dětí. V současnosti jsou utvořena 2 dětská fotbalová družstva, která budou v následujícím roce reprezentovat naši obec v soutěži. Celkem navštěvuje tréninky asi 25 dětí. Trenéři se jim pravidelně věnují a dávají jim základy pro jejich další fotbalový rozvoj. Za tuto práci a obětavost jim patří velké díky.

Děti mladší přípravky mají za sebou již první přátelská utkání pod vedením pana Stanislava Uličného. Na těchto utkáních ukázali své první fotbalové krůčky. V zimní přestávce je čekají fotbalové turnaje v Bystřici a v Holešově.

Dne 30. ledna 2015 se uskuteční v místní Sokolovně Sportovní ples, na který tímto všechny občany srdečně zveme.

Karel Tobolík je od letošního roku novým předsedou oddílu kopané TJ Sokol Pravčice

*Vlevo fotbalistka z mladší přípravky
(foto Marcela Barotová)*

VÁNOCE, VÁNOCE PŘICHÁZEJÍ...

(Jaroslav Šašek) Při svých dlouholetých toulkách po sportovních akcích po celé naší zemi potkávám celou řadu zajímavých lidí. Potkal jsem slavné sportovce, mistry světa i olympijské medailisty, seznámil jsem se s herci, malíři i různými politiky. Myslel jsem si, že mne v tomto směru již nic nemůže zaskočit, a přesto se mi to letos stalo.

V srpnu letošního roku jsem moderoval „Běh na Svatý Hostýn“. Každý takový závod vždy startuje nějaká významná osobnost. V letošním roce tou osobností byla nejstarší občanka Bystřice pod Hostýnem, paní Anna Máchová, která v březnu letošního roku oslavila neuvěřitelné 101. narozeniny. Přiznám se, že tato dáma na mne udělala úžasný dojem. Po skončení závodu jsme se domluvili, že ji přijedu navštívit, a tak se také stalo, následně pak ona přijela spolu se svým synem na návštěvu do Pravčic. Paní Máchová v minulosti jezdila do naší obce na plesy, ukázala mi spoustu fotografií ze svého života a také spoustu článků, které sama tvoří až do dnešních dnů! Jeden z článků je o Vánocích a mne osobně velmi zaujal. Není sice o naší obci, ale věřím, že to tolik nevadí. S jejím laskavým svolením vám tento článek předkládám. Věřím, že vás povídání paní Máchové o Vánocích zahřeje u srdíčka. No a samozřejmě paní Aniče Máchové přeji, aby taková, jaká je, byla ještě mnoho let a aby se z jejího životního optimismu mohli těšit všichni lidé z jejího okolí.

Nyní již slíbený článek o nejkrásnějších svátcích roku:

VÁNOCE POD HOSTÝNEM

(Anna Máchová) Dovolte mi, abych se s vámi podělila o vzpomínku na mé Vánoce v dětství. Bylo nás šest dětí. Na sv. Martina nás maminka budila: „Vstávejte, Martin přijel na bílém koňu.“ A opravdu ten den napadl sníh a ležel do konce února. Pocházím z malé vesničky, kde každá chalupa byla sněhem až po okna zavátá, vypadalo to jako v pohádce.

Na Štědrý den začala maminka už ve čtyři hodiny vařit večeři a tatínek nám dal za úkol, abychom šli do chlěva podělit dobytek, aby měl také Štědrý den a aby po celý rok nám dával užitek. Namazal tolik krajíců chleba krupicí, kolik bylo kusů dobytka, i prasatům a drůbeží jsme vařili hrách s česnekem.

Uvařila se větev z vánočního stromku a odvarem se pokropil dobytek i drůbež, aby byl po celý rok zdravý. Přesně v šest hodin večer místní policajt Dunděra zapálil doutnákem tři hmoždíře, které byly umístěny na horním konci dědiny, a když odezněly tři rány, tatínek zatroubil na trubku začátek koledy „Co to znamená medle nového“. Po tomto slavnostním aktu usedli všichni v celé dědině k večeři.

Nejprve jsme se pomodlili „Otče náš“ a tatínek řekl, abychom se za rok zase u stolu ve zdraví sešli. Nejstarší sestra nosila na stůl, protože hospodyně nesměla od stolu

vstát, to by jí slepice neseděly na vejcích. K večeři byla hříbová polévka s nudlemi, trochu krupice, trochu kašeňáčky a potom smažený kapr, brambory a jablekový kompot. Zákuskem byla vánočka a perník.

A potom nastala ta nejkrásnější chvíle, kdy tatínek zazvonil zvonečkem, otevřel dveře do světnice a řekl: „Pojďte se podívat, jaký vám Ježíšek přinesl stromeček.“ S očima rozzářenýma jsme se my děti dívaly na tu krásu, kde svítily různobarevné svíčky, visely papírové ozdoby, oříšky, jablíčka, perníková kolečka a srdíčka. Pod stromečkem bylo šest punčoch, ve kterých byly sladkosti, sušené švestky, ořechy a křížaly. Tatínkovi a mamince jsme hned za to políbily ruku, což bylo u nás zvykem vždycky, když jsme něco dostaly.

Po večeři jsme také dělali různé zvyky – lilo se olovo, jehož tvary měly představit každému budoucnost, rozkrojovala se jablka, pouštěli jsme ořechové skořápky v lavoře po vodě, házelo se přes hlavu papučama od chalupy, vázaly jsme si jména chlapců do každého rohu kapesníku a při probuzení jsme si vytáhly toho pravého (ale nikdy se to nesplnilo, osud tím vždycky jinak zatočil).

Když jsme se tím vším potěšili, tatínek vzal trubku a šli jsme po celé dědině zpívat koledy. Lidi i přes velkou zimu otevírali okna, aby slyšeli naše koledování. Potom pro nás přijely ze sousedních vesnic sáně, pod kopyty koní se jen jiskřilo, do velebného ticha zazníval hlas rolníček a jelo se koledovat k sousedům. Na Štědrý večer se po celé dědině táhly písňe koledníků, mezi nimi i malé děti zimou prokřehlé z Rusavy a až od Vsetína. Měly ušité hadrové pytle a tašky a dobří lidé jim nadělovali chleba, vánočku a zámožnější i cukroví.

Na vše toto krásné si ve svých 101 letech velice ráda vzpomínám, a škoda, že dnešní mládež a děti jsou o takovou pohádkovou krásu připraveny.

Z HISTORIE

STRÝC LEGIONÁŘ

(Miloslav Uličný) Letos v červenci jsme si připomínali sté výročí zahájení 1. světové války, do níž na straně ústředních mocností - Německa a Rakouska-Uherska - narukovaly statisíce našich předků. Byli to naši dědové a strýcové (pro nynější nejmladší generaci již prapradědové a praprastrýcové) z Čech, Moravy a Slezka a také Slováci z tehdejších Horních Uher. Z téměř každé rodiny byli posláni na frontu ruskou nebo srbskou (později, od května roku 1915, též na italskou) mladí i starší muži. Můj strýc František Uličný, nejstarší syn z prvního manželství mého stejnojmenného děda, byl po válečné maturitě poslán na italskou frontu jako osmnáctiletý roku 1916, zajat byl o rok později a do legií vstoupil na jaře 1918. Při jedné návštěvě Pravčic, když jsem na

něm vyzvídal podrobnosti o vytváření italských legií, vyprávěl, že v zajateckém táboře na Sicílii tehdy pronesl plamennou řeč generál Milán Rastislav Štefánik, a strhl tak řadu zajatců k rozhodnutí vstoupit do legií a zahájit boj s cílem porazit Rakousko-Uhersko, samozřejmě za pomoci legií ruských a francouzských a sil zemí Dohody, tj. Anglie a Francie, k nimž se později připojily Spojené státy americké.

Československé legie v Itálii musely ovšem ještě projít výcvikem, a byly tedy nasazeny do bojů mnohem později než legie v Rusku a legie na francouzsko-německé frontě. Strýc také vyprávěl, jak se při nástupu na frontu setkal v Sarajevě se svým nevlastním strýcem Adamíkem, bratrem Štěpánky Adamíkové, mé babičky a druhé ženy mého děda Františka. Strýc Adamík byl v té době v Sarajevu soudcem, zůstal tam i po skončení války a jeho potomci v Sarajevu a na jiných místech bývalé Jugoslávie žijí dodnes. Se vzdálenými sestřenicemi Višnou a Vesnou (jedna byla lékařkou, druhá tlumočnicí) jsem si ještě v šedesátých letech vyměnil pár pozdravů na pohlednicích. Pan soudce Adamík tehdy synovci Františkovi, který měl ke své téměř dvoumetrové výšce náležitě vyvinuté nohy, zařídil, aby konečně dostal pořádné boty - v rakousko-uherské armádě se tak velké boty nenašly. Strýci Františkovi je za peníze pana soudce do týdne ušil kterýsi šikovný sarajevský švec. Tato lapálie předznamenala strýcovo poválečné rozhodnutí usadit se ve Zlíně, kde učiteloval až do důchodového věku; tam totiž našel jeho enormní "tlapy" spolehlivého dodavatele bot náležité velikosti u Bati, v jehož podniku měl trvale připravena příslušná kopyta. V té souvislosti si připomínám příběh, který mi vyprávěl ještě za strýcova života jeden muzikant z kapely Karla Vlacha. Když nás vzájemně představoval v pražské vinárně U Golema můj přítel výtvarník, moravský Slovák od Buchlovic, trombonista odušil: *"Mě učil ve Zlíně jeden Uličný, a ten měl skoro dva metry, jako vy. Není to váš příbuzný?"* Rád jsem se přiznal ke strýci, pro kterého jsem ovšem byl pouhý "polosynovec" (podobně nazýval své sourozence z otcova druhého manželství "polobraň"), a muzikant mi vylíčil situaci, která vznikla při strýcově výuce chemie. Jednou prý, když se jako obvykle otočil ke třídě zády, aby na tabuli nakreslil nějaký vzoreček, rošťák z první lavice přiskočil, popadl křidu a nic netušícímu učiteli obkreslil jeho baťovské "sloní tlapy" na stupínku. Když učitel Uličný odstoupil od tabule, mohla se celá třída uřehnat, a to tím spíš, že milý strýc naprosto nechápal, čím si zasloužily ten huronský smích jeho na tabuli správně zapsané vzorečky...

František Uličný (foto ze soukromého archivu
Miloslava Uličného)

Ale vraťme se k devatenáctiletému zajatci na Sicílii. Strýc František píše 14. března 1977 v jakémisi dobrozdání (bratru) Ludvíku Smutnému, předsedovi Sdružení italských legionářů, na adresu Radhošťská 9/2017, Praha-Vinohrady, a paní Boženě Kaberlové z Libně toto: *Vážení přátelé! Byl jsem italským legionářem, poručíkem 33. střeleckého pluku, 4. rota kulometná. Můj bratranec italský legionář, primář MUDr. Vojtěch Darebník, (bytem... v Plzni), mne vyzval, abych Vám oběma napsal, kdy a kde jsem poznal bratra Františka Hlaváčka, organizátora odboje za první světové války v Itálii proti Rakousku. Narodil jsem se r. 1898 a od r. 1916 jako abiturient učitelského ústavu v Kroměříži sloužil v rakouské armádě v hodnosti desátníka-aspiranta u 37. zeměbraneckého pluku, s nímž na italské frontě prodělal jsem na řece Soči 10. italskou ofensivu v květnu 1917. V druhé polovině srpna 1917 vypukla 11. italská ofensiva. --- Italové na řece Soči prolomili rakouskou frontu u města CANALE překročením na levý břeh řeky a tlačili se východním směrem. Na speciální vojenské mapě lze nalézt obec MESNJAK. Na jejím okraji byl jsem zajat italským vojskem. --- Vedli nás zajatce západním směrem k řece Soči vedle bohatých zásob chleba a sýra. --- Přes řeku Soču vybudovala italská armáda pontonový most, který snažilo se zasáhnout rakouské dělostřelectvo ráže 30,5 cm. Při přechodu pontonového mostu viděli jsme stanoviště velitelství italské divise - důkladná kaverna vyhloubená do kopce. U vchodu do kaverny zastavoval mimojdoucí rakouské zajatce důstojník v italské uniformě v hodnosti nadporučíka (tenente), který mluvil plynně česky. Konal službu zpravodajskou a jako znalec terénu byl pro italské velení velmi platný. Byl to bratr FRANTIŠEK HLAVÁČEK, který mnohem dříve zahájil odboj proti Rakousku-Uhersku, než byly vytvořeny pluky čs. legii v Itálii r. 1918. František Uličný*

Během italské ofenzivy v srpnu 1917 byl rovněž zajat jiný pravčický rodák, strýcův bratranec Vojtěch Darebník, pozdější lékař, numismatik a pravčický patriot, o kterém již hodně psal Miroslav Rozkošný. S MUDr. Darebníkem si prakticky až do smrti psali další jeho příbuzní a rodáci z Pravčic, například můj strýc Stanislav Uličný (1900-1980), bratr strýce Františka, a tedy též lékařův bratranec, nebo pan František Podsedníček. Z pravčických občanů byl v italském zajetí a stal se legionářem též František Karas, k němuž můj strýc František zavítal vždy, když přijel do Pravčic na návštěvu k nám do rodiny (do domu č. 11) a do rodiny svého bratra Stanislava. Strýc František se vrátil po skončení války nakrátko domů o Vánocích 1918, ale tak jako jeho bratranec V. Darebník byl už počátkem ledna na Slovensku, kde českoslovenští legionáři odráželi pokusy Maďarů o znovuobsazení bývalých Horních Uher. V dopisu ze 7. 4. 1919, zaslaném poštou ze Šamorína, sděluje František bratranci Vojtěchovi, že byl na jedenáctidenní dovolené, omlouvá se za opožděnou odpověď a dále píše: *Pro mne neexistuje žádná studijní dovolená, až v civilu před nastoupením místa budu musiti absolvovati kurs pro učitele s válečnou maturitou. Nemám se na co těšiti, zvláště když se finanční postavení učitelstva zatím nezlepší. Kdybys slyšel Fanyňa Zapletala, jak si nařiká na krušné poměry, dřina ukrutná pro začátečníka, člověk neví, čeho by se napřed chopil. Na vojně si našinec navykne bezstarostnému*

životu a zahálce, samo sebou pak se těžko zvyká jiným poměrům. Jakkpak dnes může vyjít učitel se 150 K měsíčního platu? Nemám se na co příliš těšit. Uvažoval jsem, mám-li se dát aktivovat jako tak mnozí z legionářských důstojníků. Dosavadní mé rozhodnutí je záporné. Vojenský život nikdy by se mně nemohl líbiti. Než se ještě dostaneme z vojny, budeme jej syti. (...) Máš prý naději na delší dovolenou. V P.(ravčicích) byl mimo mne a Karasa doma také Horáček Tonda. Jan Zela je u francouzských legionářů. Ze Sibiře došla zpráva o Ferd. Kamencovi, Hradílkovi, J. Zlámalovi aj. To jsou pravčičtí legionáři z Ruska. Budeš-li doma delší dobu, budeš se moci orientovat v poměrech místních a okolních. Mnohým zamrzla žvástavá huba, zvláště těm, kteří mají na svědomí přečiny proti českým lidem z bývalého režimu rakouského. Boj mezi agrárníky a sociálními demokraty je u nás zarputilý, jedni by utopili druhé na lžici vody. Mnozí z pravčických keřasů nemohou stále zapomenouti na bývalé Rakousko, kdy za války naplnili si kapsy. (...) Napiš, jak se míváš a čím se zabýváš. Já pilně studuji, hraji na klavír, zkrátka jsem poněkud ve svém živlu. Na zdar! Srdečně Tě zdraví bratránek Franta. (Tento dopis a další materiály mi laskavě poskytla paní MUDr. Kornelie Darebníková, dcera MUDr. Vojtěcha Darebníka.)

Zde je načas některé výroky ze strýcova dopisu okomentovat. Zdá se, že v dopise zmíněný učitel Fanyn Zapletal je týž, kterého za druhé světové války umučili gestapáci. Ve výčtu ruských legionářů postrádám jméno ševce Darebníka, jehož výrok o tom, jak viděl Lenina, jsem na vlastní uši slyšel, když mě k němu kdysi vzal otec na besedu: *"Tož byl to takové malé zrzavé židáček, ale dyž vylezl na lokomotývu, tož si mohl z lidíma dělat co chtěl - jak Paspert z Ilonó."* V dubnu 1919 mladý legionář František Uličný ještě netušil, že na Rakousko nechce zapomenout ani jeho otec. V rodině se traduje, že když se můj děd, zástupce starosty, dozvěděl v úterý 29. října 1918 ve Zlámalově hospodě, že Rakousko už neexistuje, vyjádřil se jednoznačně: *"Tož toto je konec rozumu!"* A že dlouhá léta po převratu nevyvěšoval prapor samostatné republiky o státním svátku, a naopak už den předtím začal s pacholkem vozit na pole hnůj. Když se pak jeho František jako legionář přihlásil k masarykovskému heslu *"Pryč od Říma"* a přestoupil od katolíků k nové církvi husitské, děd, jinak vlažný katolík, který obvykle prostál nedělní mši s chlapy před kostelem, trestal syna, jemuž do zajateckého tábora na Sicílii posílal rakouské zlatky na přilepšenou, o žních při mlátičce slovy: *"Husita do plev!"*

Bezdětný strýc legionář se dožil chvíle, kdy jsem začal studovat na Filozofické fakultě Karlovy univerzity obor španělština - italština, ale kromě několika slov a krátkých vět se italsky nevyjadřoval. Věděl, že hodnostně je *tenente* a že patřil mezi *prigionieri di guerra* (válečné zajatce) a uměl říct *Buon giorno* a *Buona sera*. Větší radost měl z toho, že můj starší syn jevil už v základní škole zájem o přírodní vědy, a tak mu věnoval možná už poněkud překonané, ale zajímavé a bohatě ilustrované příručky a atlasy fauny, flory, minerálů atd. Dočkal se už jako vdovec prasynovcova přijetí na obor geologie na Přírodovědné fakultě Univerzity Karlovy. Zemřel roku 1982 ve věku 84 let.

NĚMČICKÁ, NEBO PÉZINEK?

(Jarmila Šašková) Tak jako nese každá obec svůj název, nesou své názvy i její ulice. A je jedno, jestli jde o názvy oficiální, nebo jen místní, jako je tomu právě v Pravčicích. Většinou jde o názvy odvozené od místa, kde byly první domy nové ulice postaveny, nebo od sousedních obcí, ke kterým nové ulice směřovaly.

Jak je to však s názvem Pézinek? Proč tuto ulici, která směřuje k sousedním Němčicím, naši předkové takto začali nazývat?

To bylo tak, když se po 1. světové válce začaly první domy ulice stavět, poznamenal jeden z pravčických rodáků, v té době již žijících na Slovensku, že ulice je hezká a že vypadá jako u nich, v Pezinku. A jak se tak občas stane, zdejší si poznámku zapamatovali, avšak v mírně zkomoleném tvaru. Tak se této ulici začalo říkat Pézinek.

Až současná generace ji nazývá převážně Němčickou. I tak je však stále ještě hodně těch, kteří ulici nenazvou jinak, než Pézinkem.

Němčická, nebo Pézinek? (foto Jaroslav Šašek)

OPUSTIL NÁS

❖ V říjnu zemřel ve věku 62 let **pan Jaroslav Smolinka**

Pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast

ŽIVOTNÍ JUBILEA

V prosinci oslaví

- * 95 let pan Miloslav Hoza
- * 80 let paní Ludmila Houserková
- * 75 let paní Eva Labuťová
- * 70 let pan Josef Zlámal

V únoru 2015 oslaví

- * 80 let paní Františka Podsedníčková
- * 75 let paní Ludmila Nevřalová
- * 70 let paní Marta Mrháková
- * 70 let pan Vlastimil Mrhálek
- * 60 let pan Svatoslav Dvořák

Jubilantům přejeme do dalších let vše nejlepší, mnoho štěstí, zdraví
a ještě mnoho dalších spokojených let

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V obřadní síni Obecního úřadu v Pravčicích byli v listopadu slavnostně přivítáni
do života tito noví občané obce Pravčice:

Julie Krausová

Tomáš Darebník

OČEKÁVANÉ UDÁLOSTI

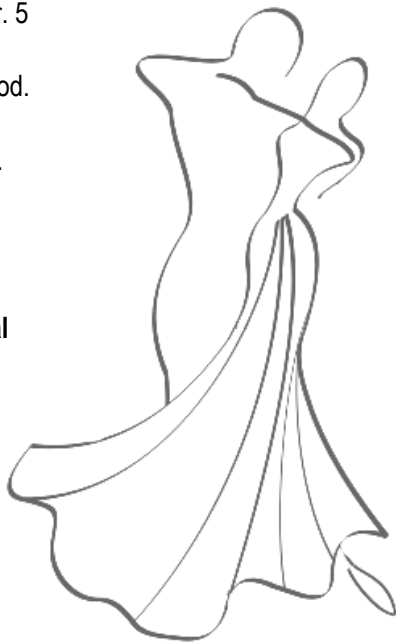

KONEC ROKU 2014

- **17. prosince 2014 – Veřejné zasedání Zastupitelstva obce Pravčice**
Zasedací místnost Obecního úřadu Pravčice, začátek v 18:00 hod.,
pozdávka s programem je uveřejněna na str. 5
- **26. prosince 2014 – Štěpánská zábava**
Sokolovna v Pravčicích, začátek ve 20:00 hod.
- **28. prosince 2014 – Badmintonový turnaj**
Sokolovna v Pravčicích, začátek v 9:00 hod.

ZAČÁTEK ROKU 2015

- **30. ledna 2015 – Sportovní ples**
Sokolovna v Pravčicích
- **8. února 2015 – Dětský maškarní karneval**
Sokolovna v Pravčicích
- **14. února 2015 – Pochovávaní basy**
Sokolovna v Pravčicích
- **21. února 2015 – Košť slivovice**
Sokolovna v Pravčicích
- **27. února 2015 – Myslivecký ples**
Sokolovna v Pravčicích
- **21. března 2015 – Country bál**
Sokolovna v Pravčicích

ZÁPIS DO ZÁKLADNÍ ŠKOLY V PRAVČICÍCH

Základní škola a mateřská škola Pravčice, okres Kroměříž, vyhlašuje zápis do základní školy v Pravčicích.

Zápis se koná **ve čtvrtek 29. ledna 2015 v době od 13:00 hod. do 16:00 hod.** ve třídě ZŠ Pravčice. K zápisu se dostaví děti narozené v období od 1. 9. 2008 do 31. 8. 2009 a děti, které měly v předešlém školním roce odklad školní docházky.

Rodiče přinesou k zápisu rodný list dítěte a vyplněné tiskopisy, které obdrží v mateřské škole Pravčice nejpozději týden před zápisem.

V Pravčicích dne 11. 12. 2014

Eva Čechová, ředitelka školy

**Obec Pravčice srdečně všechny zve
v neděli 21. prosince 2014
v době od 18:00 hodin
do Sokolovny v Pravčicích na**

ADVENTNÍ KONCERT

Vystoupí holešovský dětský sbor

MORAVSKÉ DĚTI

Přijďte si zpříjemnit předvánoční čas

**Krásné Vánoce
a šťastné vykročení do nového roku přeje obec Pravčice**

Periodikum Pravčické noviny (ev. č. MK ČR E 12064) vydala obec Pravčice, IČ 00544566. Vychází 4x ročně, náklad 260 ks, tisk TYPOservis Holešov. Bezplatná distribuce. Šíření obsahu zpravodaje je možné jen se souhlasem redakce. Adresa a místo redakce: Obecní úřad Pravčice, Pravčice 46, 768 24 p. Hulín, e-mail obecpravcice@seznam.cz, tel. 573 350 527, 607 873 217. Redakční rada: Jaroslav Šašek, Lenka Brezanská, Jana Hermanová, Petra Tobolíková, Michal Šipula, Eva Čechová, Marie Černošková, Jarmila Šašková a Miroslav Rozkošný. Za případné chyby a omyly v textech se redakce předem omlouvá, nebyly způsobeny úmyslně. Autoři nesou plnou odpovědnost za obsah, věcnou správnost a pravdivost poskytnuté informace. Příspěvky nejsou honorovány. Názory autorů článků se nemusí shodovat s názory redakce. Pro příspěvatele z řad veřejnosti byla uzávěrka tohoto čísla 28. 11. 2014. Uzávěrka příštího čísla se předpokládá v únoru 2015 – termín bude předem zveřejněn.